

læge, bør man ikke fravige dette Princip, navnlig ikke under de Forhold, hvor vi staa foran en Omordning af Tandlægeskolen. Som sagt, jeg skal ikke komme ind paa det Tilfælde, jeg tænker paa. Den højtærede Minister kender det vistnok, det er et Tilfælde, der har været meget omtalt. Dernæst vil jeg tillade mig at spørge den højtærede Minister, hvis han fremdeles agter at tage denne Sag frem, om han ikke allerede i denne Samling kan forelægge et særligt Lovforslag desangaaende. Da Finansudvalget og Rigsdagens Medlemmer jo allerede have set paa Sagen, og da det kun drejer sig om et lille Beløb, kunde der maaske være Anledning til allerede nu at fremkomme med et særligt Lovforslag. Det er jo noget kedeligt, naar der i en Kommission har været gjort et ret stort Arbejde for at faa en saadan Sag frem, om den saa skulde strande helt, og jeg tror, at jo før der kommer en Ordning, desto bedre. Jeg tillader mig altsaa meget at henstille til den højtærede Minister at forelægge et særligt Lovforslag om denne Sag allerede i indeværende Samling.

Sabroe: Jeg vil gerne i Anledning af det Ændringsforslag, der under Nr. 96 er stillet af mine Meningsfæller om Forhøjelse af Lønnen for Vaagekoner ved Frederiks Hospital, fremkomme med nogle Bemærkninger. Jeg vil allerførst udtale Haabet om, at Højres Folketingsmænd ville stemme for dette Ændringsforslag. Det er ikke saa sjældent, vi fra den Side have hørt, at de Lønforbedringer, de Fremskridt, Arbejderne have opnaaet, vilde være opnaaede ogsaa uden Organisation, at den almindelige Kultur og Humanitet, som var kommen ind i Sindene, vilde have bevirket disse Lønforbedringer. Der tilbydes sig nu en Lejlighed for Højre til at vise, at det virkelig i Gerningen vil unde nogle af de daarligst stillede i vort Samfund en rimelig og beskeden Lønforhøjelse, og jeg venter i ganske særlig Grad, at det unge Højres Repræsentanter her i Salen, det ærede Medlem for Randers (Poul Rasmusen) og det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) ville stemme sammen med os. Men der er andre ærede Medlemmer, jeg ogsaa venter ville slaa Følge med Socialdemokraterne med Hensyn til dette Ændringsforslag. Det er Husmandsrepræsentanterne her i Folketinget. Det er det ærede Medlem for Skive (Carl Hansen), som jeg desværre ikke ser er til Stede i

Dag, det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen), det ærede Medlem for Skern (Ovesen) og det ærede Medlem for Bække (L. Rasmussen). Jeg antager, at disse Husmandsrepræsentanter — for øvrigt ogsaa det ærede Medlem for Give (N. C. Jensen), der i Øjeblikket er optaget af anden Virksomhed, men som jeg ser er meget opmærksom overfor de Udtalelser, jeg lader falde — ville stemme sammen med Socialdemokraterne for dette Ændringsforslag. Thi Husmandsrepræsentanterne vide jo, hvor trykkede saadan en Vaagekones og Arbejderkvindes Vilkaar kunne være. Det er ofte en Husmandsenke eller Arbejderenke. Af de 30 Vaagekoner, som i Øjeblikket ere beskæftigede paa Frederiks Hospital, er det aldeles overvejende Antal Enker, som sidde med 2—3—4 eller flere Børn. De ville ikke henvende sig til det offentlige om Hjælp, de løbe ikke private Folk paa Dørene for at faa en Naadegave, det er Kvinder, som søge ved ærligt Arbejde at skaffe Underhold til sig og deres. Men naar dette er Tilfældet, saa fortjene disse Kvinder dog at faa i det mindste lige saa meget, som det koster Staten at føde en Straffange aarligt. En Straffange koster aarligt den danske Stat 650 Kr., men disse Enker have ikke tilnærmelsesvis dette Beløb. Husmandsrepræsentanterne i denne Sal kendte de Vilkaar, under hvilke Arbejderkvinderne leve, de ere og maa være de første til at slaa Følge med Socialdemokraterne med Hensyn til dette Ændringsforslag.

Saa er der en tredje Gruppe her i Salen, som jeg gør Regning paa vil slutte sig til vort Ændringsforslag. Det er Kvindesagsvennerne. Det ærede Medlem for Viborg (Sveistrup), som Gang efter Gang ude paa Møder har talt om, at Kvinden burde ligestilles med Manden, som har fældet haarde og med Rette skarpe Domme over Kvindens Undtagelsesstilling, krævet lige Ret for Kvinden med Manden i økonomisk og andre Henseender — jeg venter, at han vil stemme for dette Ændringsforslag, og jeg venter, at han ikke alene vil stemme derfor, men ogsaa tale for det og opfordre sine Meningsfæller til at gøre alt for, at man dog ved denne Lejlighed viser en Del af de arbejdende Kvinder det Hensyn, man bør vise dem. Og jeg venter, at det ærede Medlem for Nykøbing paa Falster (K. Bjerre), der ikke alene er Kvindesagsven i Ordets almindelige Betydning, men som